

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Ndc/16/2016
Identifikačné číslo spisu:	8115230403
Dátum vydania rozhodnutia:	23.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8115230403.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému K., bývajúcemu v B., L., o zaplatenie 9.387,57 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/502/2015, o návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava I, takto

rozhodol:

Spor vedený na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/502/2015 p r i k á z u j e Okresnému súdu Bratislava I.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov listom z 19. októbra 2016 predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava I z dôvodu vhodnosti (§ 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C. s. p.“). Návrh odôvodnil hospodárnejším prejednaním sporu, nakoľko býva v obvode Okresného súdu Bratislava I, pričom v obvode tohto súdu má sídlo aj právny zástupca žalobkyne.

2. Žalobkyňa navrhla návrhu žalovaného vyhovieť stotožňujúc sa s dôvodmi uvedenými žalovaným.

4. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie návrhu na prikázanie sporu (ako súdu najbližšie spoločne nadriadenému spor prejednávajúcemu súdu a Okresnému súdu Bratislava I, ktorému sa má spor podľa návrhu žalovaného prikázať) preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh je opodstatnený.

5. Podľa § 39 ods. 2 C. s. p. na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

6. Predpokladom prikázania sporu inému súdu podľa práve odcitovaného zákonného ustanovenia (z dôvodu vhodnosti) je existencia okolností, umožňujúcich hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie sporu iným súdom než tým, ktorého príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie bola určená na základe

zákonných kritérií príslušnosti, existujúcich tu v čase začatia konania a zakladajúcich príslušnosť až do skončenia konania (takže tu v skutočnosti ide aj o prielom zásady „perpetuatio fori“, čiže trvania príslušnosti, zakotvenej v ustanovení § 36 ods. 2 veta za bodkočiarkou C. s. p.). Prejednávanie a rozhodovanie sporov súdmi, ktoré sú na ich prejednanie vecne i miestne príslušnými, je teda zákonom výslovne ustanoveným pravidlom a prípadné prikázanie (delegácia) určitého sporu inému súdu len výnimkou z takéhoto pravidla, ku ktorej uplatňovaniu treba pristupovať reštriktívne (aby bola zachovaná podstata, že tu ide o výnimku a aby sa teda sama výnimka nestala pravidlom). Ak by totiž na to povolaný súd prikázal spor inému súdu podľa § 39 ods. 2 C. s. p., hoci by tu pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým aj ústavne zaručené zásady, podľa ktorých 1/ nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a 2/ príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov). Práve so zreteľom k charakteru delegácie (ako výnimky z pravidla, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií) musí mať potom aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. Dôvodmi vhodnosti pre prikázanie sporu inému súdu môžu byť len také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie (a logicky tiež rozhodnutie) sporu iným ako príslušným súdom. Úvaha o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov strán sporu, pričom na pomery strany sporu, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na druhú stranu sporu. Rozhodne nie zanedbateľný význam pri posudzovaní existencie dôvodov pre uplatnenie opisovanej výnimky z pravidla potom samozrejme má i stanovisko ostatných strán sporu.

8. Vo všeobecnosti platí, že okolnosti spočívajúce v tom, že strana sporu musí prekonať medzi miestom svojho trvalého pobytu a sídla vecne a miestne príslušného súdu väčšiu vzdialenosť a táto cesta k príslušnému súdu je pre ňu spojená s rôznymi organizačnými, finančnými, zdravotnými a inými problémami, sú okolnosťami bežnými a samé osebe neodôvodňujú prikázanie sporu inému súdu.

9. V danom prípade má žalovaný prechodný pobyt v obvode Okresného súdu Bratislava I. Samotná žalobkyňa (a rovnako aj jej právny zástupca) má svoje sídlo v Bratislave, a teda z hľadiska vzdialenosti je Okresný súd Bratislava I bližšie. Prikázanie sporu tomuto súdu nebude mať na žalobkyňu negatívny dopad. Z hľadiska hospodárnosti a rýchlosti konania je tak zrejmé, že sú naplnené dôvody, pre ktoré možno spor prikázať Okresnému súdu Bratislava I. Navyše žalobkyňa s prikázaním sporu Okresnému súdu Bratislava I súhlasila.

10. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky prikázania sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C. s. p. Preto návrhu vyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.